

מכתב ברכה מאת הרה"ג משה צוריאלי שליט"א:

חן חן לכת"ר שליט"א על פירושו הנהדר "דורש ציון" על מדרש איכה. מדרש זה הוא לפעמים קשה להבנה, גם מפני ריבוי הלועזיות שיש בפרק א, וגם מפני שתיאור צרותינו בתקופה ההיא מדכא נפשו של הלומד. האדם רוצה לשמוע דברים משמחים, לא על צרותינו.

בכל אופן יש בלימוד הזה כמה אספקטים חיוביים:

[א] לזכור שיש דין ויש דיין. שיתאזר האדם ביראת העונש, ולא די בדיבורים נשגבים על יראת הרוממות.

[ב] יש בזה עניין של השתתפות בצער אבותינו, מדין "נושא בעול עם חברו". לא להתנתק מחוויות דור הפרענות.

[ג] יש בזה גם מימד להכיר חסדו של בורא עולם, הנפרע מישראל על חטאותיהם בעולם הזה (פסחים נז ע"ב: "ברוך רחמנא דאשקליה ליששכר איש כפר ברקאי למיטרפסיה בהאי עלמא" ובזה ניקה נפשו מהזוהמא). כך ישראל שמחים על שלמרות המכות, עדיין עם ישראל חי, כמאמר מדרש תנחומא פרשת ניצבים: "חיצי כלים והם אינם כלים". עיין מהר"ל, נצח ישראל, סוף פרק י"ד.

ראיתי שורת עיתוי הספר, בתחתית דף השער, "עשור לחורבן חבל קטיף ולגירוש מתיישיביו". זה שייך מאד למדרש איכה. לומר שהוכינו, הוכינו קשות, אבל עם ישראל חי. צורינו הלכו וילכו לאבדון, ועם הנצח ימשיך בתפקידו הרוחניים והגשמיים, ללא חת וללא רתת.

הפירוש שלך, שכתבת ב"קבלנות" להקיף את כל המדרש, מועיל מאד להבין מדרש עתיק זה.

יהי רצון שתכתוב עוד הרבה פירושים, למדרשים ולהלכות. הרב שלמה קלוגר ז"ל כתב 85

חיבורים. יהי רצון שגם אתה תתקרב למספר הנ"ל.

בברכה לבבית, משה צוריאלי